

Αναίρεση που άσκησαν στις 15 Ιουλίου 2021 οι ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S, Danske Fragtmænd A/S κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 5 Μαΐου 2021 στην υπόθεση T-561/18, ITD και Danske Fragtmænd κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-442/21 P)

(2021/C 382/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S, Danske Fragtmænd A/S (εκπρόσωποι: L. Sandberg-Mørch, advokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Jørgen Jensen Distribution A/S, Dansk Distribution A/S, Βασίλειο της Δανίας

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2021 στην υπόθεση T-561/18, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκαν τα επιχειρήματα τους ότι η Επιτροπή αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες για να κρίνει ότι η αποζημίωση για την υποχρέωση καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας (ΚΥ) αποτελεί συμβατή ενίσχυση· ότι η Επιτροπή αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες για να κρίνει ότι η εγγύηση του Δημοσίου ήταν υφιστάμενη ενίσχυση, και ότι Επιτροπή αντιμετώπισε επίσης σοβαρές δυσχέρειες όσον αφορά τον εσφαλμένο καταμερισμό του κόστους·
- να καταδικάσει την καθής πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες όσον αφορά τον αποκλεισμό από το καθαρό αποφευχθέν κόστος των άυλων οφελών (τα οποία συνίστανται στη φήμη της επιχείρησης και τη γενικευμένη παρουσία της) τα οποία η Post Danmark αποκόμισε λόγω της ΚΥ.
2. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες, όταν εκτίμησε ότι η ενίσχυση ήταν συμβατή με το πλαίσιο ΥΓΟΣ για την εκπλήρωση της υποχρέωσης ΚΥ, αλλά εν συνεχεία επέτρεψε την ενίσχυση για το κόστος της απόλυσης εργαζομένων στο πλαίσιο της μετεξέλιξης/αναδιάρθρωσης της Post Danmark.
3. Τρίτον, κατά παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες όταν έκρινε ότι δεν αποτελούσε κρατική ενίσχυση ο εκ μέρους της Post Danmark υπερβολικός καταλογισμός του κοινού κόστους στον λογαριασμό της ΚΥ.

Οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η εσφαλμένη κρίση του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει από δύο νομικά σφάλματα, τα οποία αντιστοιχούν σε δύο επιμέρους σκέλη του λόγου αναίρεσως:

- α) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο c, του λογιστικού κανονισμού του 2006 και το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο c, του λογιστικού κανονισμού του 2011 είναι απλώς ειδική εφαρμογή των αρχών που προβλέπουν το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο a, και 4, παράγραφος 4, στοιχείο b, των λογιστικών κανονισμών του 2006 και του 2011.
- β) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η ορθότητα του καταμερισμού του κοινού κόστους στον οποίο προέβη η Post Danmark αποδεικνύεται από το ότι οι λογιστικές καταστάσεις της υποβάλλονταν σε τακτικούς λογιστικούς ελέγχους.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-444/21)

(2021/C 382/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και M. Noll-Ehlers)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 4, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία), καθόσον
 - δεν όρισε το ταχύτερο δυνατόν και, το αργότερο, μέσα σε μία εξαετία, ως ειδικές ζώνες διατήρησης (ΕΖΔ) στην επικράτειά της τους 217 από τους 423 τόπους κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή, οι οποίοι παρατίθενται στον κατάλογο που είχε θεσπιστεί με την απόφαση 2004/813/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2004 ⁽²⁾, όπως αυτός ενημερώθηκε με την απόφαση 2008/23/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2007 ⁽³⁾, και με την απόφαση 2009/96/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2008 ⁽⁴⁾.
 - δεν καθόρισε λεπτομερείς και εξειδικευμένους στόχους διατήρησης για 140 από τους 423 τόπους που απαριθμούνται στις ως άνω αποφάσεις της Επιτροπής· και
 - δεν καθόρισε τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και ειδών του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας για τους 423 τόπους που απαριθμούνται στις ως άνω αποφάσεις της Επιτροπής.
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, η Ιρλανδία δεν συνέστησε και δεν διαχειρίστηκε το δίκτυο της «Natura 2000» σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις της οδηγίας.

Πρώτον, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας, καθόσον δεν όρισε ως ΕΖΔ το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο εντός χρονικού διαστήματος έξι ετών τους 423 τόπους που παρατίθενται στις ως άνω αποφάσεις της Επιτροπής. Μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που καθορίζεται στη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, η παράβαση αφορούσε 217 τόπους.

Δεύτερον, η Ιρλανδία παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας, καθόσον δεν καθόρισε ειδικούς και λεπτομερείς στόχους διατήρησης για όλους τους 423 επίμαχους τόπους. Μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που καθορίζεται στη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, η παράβαση αφορούσε 140 τόπους.

Τρίτον, η Ιρλανδία δεν καθόρισε τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και των ειδών του παραρτήματος ΙΙ, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, για τους 423 τόπους τους οποίους αφορά η παράβαση. Η πρακτική της Ιρλανδίας όσον αφορά τα μέτρα διατήρησης είχε ως αποτέλεσμα να μην έχουν καθοριστεί, μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που καθορίζεται στη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, για κανέναν από τους 423 τόπους τους οποίους αφορά η παράβαση μέτρα διατήρησης που ανταποκρίνονται στις νομικές απαιτήσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας. Για πολλούς τόπους δεν είχε καθοριστεί κανένα απολύτως μέτρο διατήρησης. Για ορισμένους άλλους είχαν καθοριστεί μέτρα διατήρησης μόνον για ένα υποσύνολο των κρίσιμων τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και ειδών του παραρτήματος ΙΙ, οι οποίοι έχουν σημαντική παρουσία. Περαιτέρω, για μεγάλο αριθμό τόπων δεν είχαν καθοριστεί μέτρα διατήρησης βάσει σαφώς προσδιορισμένων και εξειδικευμένων για κάθε τόπο στόχων διατήρησης. Επιπροσθέτως, η Ιρλανδία παρέβη επίσης, κατά γενικό και διαρκή τρόπο, το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθόσον καθόρισε μέτρα διατήρησης τα οποία δεν είναι επαρκώς ακριβή και λεπτομερή και τα οποία δεν αντιμετωπίζουν όλες τις πιέσεις και απειλές.

⁽¹⁾ ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

⁽²⁾ Απόφαση 2004/813/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2004, με την οποία θεσπίζεται ο κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2004, L 387, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση 2008/23/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2007, βάσει της οποίας εγκρίνεται, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, πρώτος ενημερωμένος κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ 2008, L 12, σ. 1).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2009/96/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με την έγκριση του δεύτερου ενημερωμένου καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για την ατλαντική βιογεωγραφική περιοχή κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 43, σ. 466).